

Kad «Pērkons» dārd mīli...

Laiks... Ne vairs tas, kas pirms desmit, piecpadsmit gadiem. Ne tas. Arī mēs - vairs ne tie, kas toreiz... Vecāki, gudrāki, mierīgāki. Ar citādāku domāšanu un vērtību sistēmu. Un tad - pēkšņi «Pērkons»! Tas pats un tāds pats, kā pirms desmit, piecpadsmit gadiem. Tas nekas, ka laiks nesaudzīgi sejās ievilcis asākus vaibstus, tas nekas, ka mati sirmo.

- Pirms vairākiem gadiem «Pērkons» bija grupa, kas Latvijā ārkārtīgi spēcīgi ietekmēja sabiedrisko domu. Pēdējā laikā esat nedaudz pieklusuši. Kāpēc? Vai - «moris savu padarījis, moris var iet»? Raimonds: - Nē, nē! Tas domas spēks nekur nav pazudis, varbūt transformējies nedaudz citādi. Juris Kulakovs: - Dzīves jēgas meklējumi un savas patiesības sludināšana parasti notiek jaunībā, bet mūsu gadus tām vērtībām jābūt jau atrastām. Turklāt - nāk jauna paaudze, kurai ir citi elki un sludinātāji. Tagad tā ir «Prāta vētra». Vispār jau ar mūziku ir tā, ka publika labāk un vieglāk uztver savas paaudzes pārstāvjus. Ieva: - Mans dēls ir tieši padsmiņnieku vecumā, un viņš nupat ar prieku ir konstatējis, cik «Pērkonam» intelektuāli teksti. Jēdzīgi. Jaunākā paaudze to novērtē, un man šķiet - viņi pie tā atgriezīsies. - Tādā gadījumā - kas šodien ir «Pērkons»? Juris: - Leģenda. Stabila vērtība. Mēs to apzināmies un arī jūtamies kā. . . klasiķi (smejas). Nu, apmēram kā «pinkī» vai «rolingstouni». Klasiķi, kas laiku pa laikam uzsāk kādu jaunu projektu. - Runājot par klasiķiem, - kam ir vērtība jūsu acīs? Un kā vērtējat šodienas latviešu popmūziku un rokmūziku? Juris: - Vērtība ir mūsu dziesmām un mums pašiem. Autoritātes? Piemēram, man - Bēthovens. Ludvigs van. . . (smejas). Bet tā - mēs respektējam visu iespējamo mūziku. Varbūt ne visas norises var vērtēt pozitīvi, bet dzīve jau visu saliek pa plauktiem. Paliek dzīvotspējīgākā mūzika, tā, kam ir patiesa vērtība. Un, ja tur nebūs dziļuma un mākslas, cilvēki to ātri aizmirsīs. Ieva: - Ir šābrīža estrādē arī patiešām stulbas lietas. Vājā vieta - dziesmu teksti. Dažām pat, ja ieklausās, vārdi, kas visu laiku atkārtojas: «I love you, I love you, I love you tonight. » Nekā vairāk. Kam tas vajadzīgs, un kas to klausās? Tikai tādi, kam pašiem tāds dzīves stils. Turpretī, ja paklausās grupas, kas patīk intelektuālākiem jauniešiem, - tur ir kolosālākie teksti! Tāpat kā mums. «Pērkonam» dziesmu teksti ir īsta dzeja. Intelekti. Un ļoti patīkami, ka mūsu gadagājuma cilvēki vēl arvien nāk uz koncertiem. Tas ir kā apliecinājums labajām vērtībām mums apkārt. - Daudzas grupas, veidojot un uzturot savu paštēlu, intervijās mēdz uzsvērt: «Mēs esam liela ģimene. » Vai «Pērkonam» ir ģimene? Raimonds: - Varētu teikt - jā. Bet pat labākajās ģimenēs visi taču nav vienmēr kopā, vai ne? Ieva: - Mēs esam ģimene mākslā. Ikdienā dzīvojam atsevišķi. Mums katram ir savi mīļie, tuvie cilvēki. Kā savulaik izteicās Kurts Fridrihsons: «Saglabājam tādu galantu atturību. » Jā, mākslā mēs varam iet līdz galam un neko nenožēlot. . . esam arī gājuši. . . Taču privātajā dzīvē - nē, tur esam atturīgi. - Vai «Pērkonam» gaidāma jauna programma? Varbūt - koncertturneja? Juris: - Jā. Ir ierakstīta, bet vēl nav izdota. Sakrājies arī pietiekami daudz jaunu, ne reizi neatskaņotu dziesmu, lai izdotu jaunu plati, taču pagaidām jāpabeidz «kopotie raksti» - jāizdod trūkstošie kolekcijas kompaktdiski. Pēdējā laikā cenšos regulāri rakstīt, bet grūtības sagādā teksti - nekādi nevaru atrast dzeju, kas atbilstu manai pasaules uztverei un dvēseles noskaņojumam vai kas spētu pietiekami skaidri izteikt to, ko es vēl neesmu, bet gribētu pateikt mūzikā. Raimonds: - Par tūri pāragri runāt, lai gan arī «Pērkonam», tāpat kā Jurim, katru gadu ir svinamas jubilejas un katru gadu kaut kas interesants tiek rīkots. Gan jau mēs kaut kur parādīsimies.